

Křížem krážem Gruzií

 Tento cestipisný článek je zjednodušenou fotoknihu rozšířenou o videa. Tímto se chci s vámi podělit o zážitky z několikadenního horského treku po Kavkaze a cestováním napříč Gruzií, které proběhlo od 13.6.2014 do 28.6.2014.

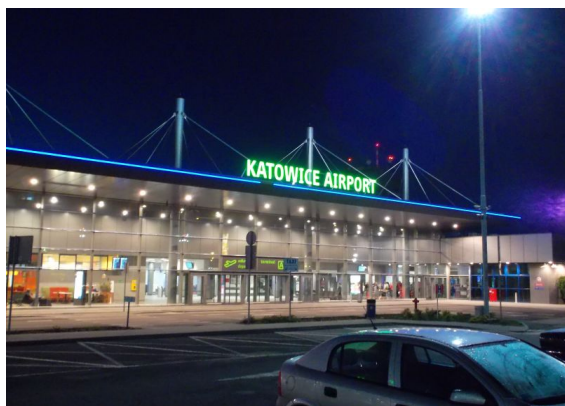
Úvod

Ve skupině nás bylo 7. Všechno samí milovníci hor nebo bývalí horolezci. Nikdy jsem žádný takový horský trek nepodnikl, takže jsem byl naprostý zelenáč a k tomu ještě ve svých 48 letech druhý nejmladší ve skupině. Byl říjen 2013 a přípravy vypukly naplno (rezervace, hledání informací, plán treku). Vzhledem k tomu, že naplněný batoh měl mít kolem 20 kg, na doporučení jsem začal trénovat. To znamená už od ledna podnikat dlouhé túry s batohem a postupně přidávat zátěž. Současně s tím jsem testoval novou výstroj.

1. den 13.6. pátek - cesta na letiště v Katovicích

Sraz máme ve 14:30 hodin na parkovišti u Lidlu ve Všebořicích v Ústí nad Labem a plánovaný odjezd je v 15:00 hodin. Jak to bývá, vždy se na někoho čeká a tak vyjíždíme v 15:30 hodin. Čeká nás téměř 5 hodinová cesta do Katovic. Kolem 22 hodiny přijíždíme na letiště v Katovicích. Bereme si parkovací kartu (auta s českou SPZ mají 90% slevu na parkovné). Na letišti někteří ještě omotávají batohy fólií. Po odbavení nasedáme do letadla Wizz Air a v 00:45 letíme do Kutaisi. Očekávaný přilet je v 5:45 hodin.

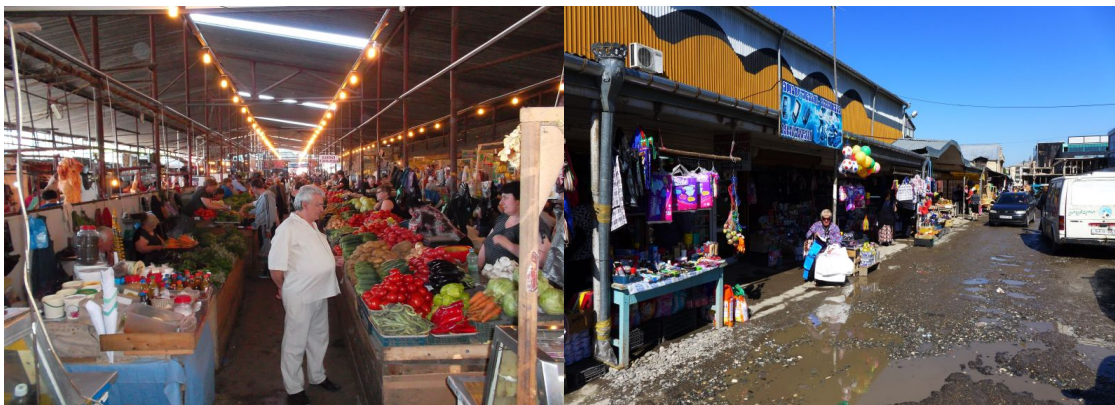
2. den 14.6. sobota - prohlídka Kutaisi

Přistáváme ve 3:45 hodin. Po přistání si na hodinkách posouváme čas o +2 hodiny, protože v Kutaisi je 5:45 hodin. Kupujeme lístky na maršrutku (7 x 5 Lari), která nás odváží v 6:30 hodin do Kutaisi (letiště je cca 20 minut od města). Podařilo se nám s řidičem domluvit, že nás odveze přímo do našeho hostelu.

Odkládáme batohy, protože pokoje budou k dispozici až ve 12 hodin a odcházíme do města, vyměnit si peníze a koupit plynové kartuše ke campingovým vaříčům. Podle informací, které jsem dostal, bychom měli kartuše sehnat v obchodním centru Grand Mall na Aghmashnebeli Street. Do centra jdeme pěšky 5,5 km podle navigace, k obchodnímu domu Grand Mall. Na hlavní třídě ve směnárně měníme Eura, každý mění 150 Euro (100 Euro = 238 Lari), což je 357 Lari.

Asi v 9:15 hod. přicházíme k obchodnímu domu Grand Mall. Obchodní dům má otevřeno až od 10 hodin a proto se jdeme nejdříve podívat na tržnici, která je hned vedle obchodního domu. V okolních stáncích lze koupit všechno možné ovoce, zeleninu, hračky, drogerii, domácí potřeby, uzeniny – prostě všechno, ale bohužel ne plynové kartuše, které potřebujeme. Je asi 10:15 a jdeme se podívat zpět do obchodního domu. V obchodním domě naše kartuše také neprodávají. Závěr: v Kutaisi nelze koupit žádné plynové kartuše do campingových vaříčů. Naš první nezdar. Ještě, že jsem si vzal klasický vaříč na pevný líh včetně dvou krabiček lihu. S nepořízenou se vracíme do hostelu.

V 15:00 hodin všichni odcházíme prohlédnout si katedrálu Bagrati. Od katedrály je krásný výhled na město Kutaisi.

Po návratu do hostelu, asi kolem 18:45 hodin, zajišťujeme maršrutku na druhý den do Mestie (cena je 25 Lari za osobu). Odpočíváme, zítra nás čeká dlouhá cesta. Na hostelu je Wifi a volám přes Skype domů.

3. den 15.6. neděle - přesun z Kutaisi do Mestie, prohlídka Mestie

V 9:00 hod. odjíždíme z hostelu na „maršrutkoviště“ v centru města Kutaisi, kde vyhledáváme maršrutku do

Mestie. Máme maršrutku, která nás vysadí přímo u Larisy Magliani, u které se chceme ubytovat. Odjíždíme v 9:55 hodin. Cestou několikrát zastavujeme na „fotobreak“, jak říká maršrutkář.

V Mestii jsme asi v 15:35 hod. Mestie je poměrně rozvleklá a cestou vykládáme všechny pasažéry, jak si kdo řekl. Maršrutkář Zaza nás dováží k Larise. Domlouváme cenu za ubytování. Po krátké chvilce nám je jasno, že nás maršrutkář vysadil jinde - u nějaké Kristinky (je to pěkná vyřiduška, chtěla 25 Lari za noc!). Za první noc jsme to usmlouvali na 20 Lari za osobu. Vzhledem k tomu, že ubytování je velmi pěkné a součástí objektu je i obchůdek, zůstáváme.

Odcházíme do centra Mestie na průzkum. Navštívujeme prodejnu se suvenýry. Klasika: pohledy, mapky, magnetky, vlaječky, prostě samé kýče. Jdeme dál městem. Ve městě probíhá nějaká slavnost a závody na koních. Na náměstí se zastavujeme v restauraci, kde povečeříme klasický Šašlik. Při cestě zpět na hostel pak diskutujeme o našem treku a na poslední chvíli se rozhodujeme, že směr otočíme a začneme v Iprali a půjdeme směrem do Mestie, což se pak ukázalo jako dobré rozhodnutí. Cestou zpět do hostelu potkáváme maršrutkáře Zazu a domlouváme se, že nás v 8 hodin ráno odveze do Ushguli za 180 Lari za celou maršrutku jen pro nás.

4. den 16.6. pondělí - prohlídka Ushguli, trek začíná v Lalkhori

Ráno vstáváme v 6:30 hodin a do Ushguli vyrážíme dle plánu v 8:00 hodin. Cesta je dlouhá cca 45 km, ale vede horskými průsmyky a tudíž by měla trvat asi 3 hodiny. Cesta je někdy o život. Z boku auta není vidět kraj vozovky, ale strmý sráz! Na cestě čekáme asi 30 minut - vykládka ocelových profilů jeřábem a nelze je objet. Cesta se protáhla skoro na 4 hodiny.

Vzhledem ke zdržení, které vzniklo během cesty, jsme přehodnotili trochu naše plány. Dohodli jsme se, že ve tři hodiny pojedeme maršrutkou zpátky do Lalkhori, a nebudeme se muset vracet po prašné silnici (nudná část treku). Současně jsme zrušili první úsek - hřebenovku přes Gorvashi Pass a Latphari Pass. Asi bychom to nestihli. Nový plán tedy zněl: Maršrutkou zpět do Lalkhori a odtud už pěšky do Khalde, dále dle původního plánu (celý trek: Lalkhori - Iprali - Khalde - Adishi - Zhabeshi - Mestia). V 10:45 jsme v Ushguli. Ushguli je historická vesnice ležící v rokli Enguri na úpatí hory Shkhara v nadmořské výšce 2410 mnm. Typické Svanetské ochranné věže se nacházejí po celé obci a proto je Ushguli součástí světového dědictví UNESCO. Následuje prohlídka vesnice, kostela a muzea.

Podle plánu v 15:10 hodin odjíždíme do Lalkhori, kde začíná náš trek. Vysedáme v Lalkhori a přes Iprali jdeme směr k opuštěné (údajně vyvražděné) vesnici Khalde, kde máme v úmyslu přespat. Do Khalde dorážíme asi v 16:45. Nakonec jsme zjistili, že je zde jeden dům obydlen rodinou, která se sem přistěhovala z Tbilisi. Pro jistotu oslovujeme obyvatele domu a dotazujeme se na občerstvení. Odpověď zní ano, sedáme si a dáváme si pivo (5 Lari/1 pivo). Dům vypadá na spadnutí, tak jako většina domů co vidíme ve vesnicích. Od obyvatel domu se dozvídáme detaily o vyvraždění vesnice. Kolem roku 1976 zde proběhla lokální válka a vesnice byla kompletně vyvražděna Ruskými vojsky. Část skupiny přespí u této rodiny a část na verandě jednoho opuštěného domu. Já jsem spal na verandě.

5. den 17.6. úterý - cesta z Khalde do Adishi

Vstáváme asi v 8:00 hodin. Moc jsme toho nenaspali. Snídáme teplou ovesnou kaši uvařenou na lihovém vaříči. Balíme spacáky, karimatky, doplňujeme vodu a v 9:00 hodin všichni vyrážíme směrem k Adishi. U pramene, kde byla poměrně rovina, jsme si dali přestávku na oběd a doplnili vodu. Tabletů na úpravu vody jsem u pramene nepoužil. Když vidíte tu krajinu kolem, máte pocit, že taková voda je vhodná i pro kojence a za takovou se u nás těžce platí.

Před 14 hodinou jsme vystoupali na hřeben, který je v nadmořské výšce 2834 metrů. Nádherné počasí a otevírá se nám krásný výhled na vrcholy Tetnuldi (4858 m n.m.), Katintau (4979 m n.m.), Jangitau (5059 m n.m.), Pushkini Peak (5034 m n.m.). Hlavním motivem výhledu byl ale krásný ledovec Adishi. Asi kolem 14:30 hodin začínáme scházet po cestě do sedla. Čím níže sestupujeme k ledovci, tím je cesta více a více rozbahněná. Vycházíme pod ledovcem u pramene řeky Adischala. Hledáme, kde přejdeme řeku. Měli jsme informaci, že řeku lze pohodlně přebrodit ráno, když je hladina ještě nízká, ale teď bylo už po 16 hodině. Hladina je už poměrně vysoká a proud divoký. O několik metrů směrem proti proudu se brodíme.

Proud je opravdu silný a voda je neskutečně ledová. Bez hůlek přebrodit nejde. Dva členy výpravy voda strhla, ale bez větších následků (jen pár škrábanců). Ostatní přebrodivili bez újmy. Jdeme dál po pravé straně řeky. V 18 hodin, asi jeden km před Adishi (je na dohled), jsme se na louce utábořili. Po večeři nás zastihla bouřka s kroupama a proto jsme naskákali do stanů a šli spát.

6. den 18.6. středa - cesta do Adishi a pak do Zhabeshi

Ráno po večerní bouřce ani stopy. Stan vydržel průtrž i kroupy. K snídani si dávám teplou ovesnou kaši. Čekáme, až uschne stan. Kolem deváté hodiny vyrážíme směr Adishi a pak do Zhabeshi. Už z dálky se naskytá hezký pohled na Adishi. Přicházíme do Adishi. Působí vybydleným dojmem. Vzhledem k tomu, že již procházíme několikátou vesnicí s věžemi, připadá nám stejná jako ostatní. Udělali jsme pár fotek a pokračujeme dál v cestě směrem do Zhabeshi. Opět stoupáme o 500-600 metrů a pak sestupujeme. Všude kolem krásné scenérie. Zelené louky plné květin, za kterými se tyčí vysoké bílé vrcholky.

V 15:45 přicházíme do Zhabeshi. Cestou jsme se dohodli, že tu dnes u někoho přespíme. Hned u prvního domu se ptáme muže na verandě na možnost a cenu ubytování bez jídla (nechceme „kušať“ = rusky jíst, кушать - kušať). Ubytování jsme usmlouvali na 15 Lari za osobu. Zvou nás dál a proběhne prohlídka domu, která končí v kuchyni. Paní domu pohotově prostírá a během chvilky všichni sedíme za stolem. Všichni „kušáme“ až se nám dělají boule za ušima! Domácí sýry, bílý jogurt, chača-puri (chléb se zapečeným sýrem), chléb a hustá fazolová polévka. Vše z domácí produkce a chuti, o které se nám může jen zdát! Večer pak s vyvalenými pupky sedíme na verandě domu hostitele, popíjíme a probíráme zážitky z dnešního dne.

7. den 19.6. čtvrtek - cesta z Zhabeshi do Lakhiri

Ráno vstáváme asi v 8 hodin. V 9 hodin odcházíme směr Mestie. Čeká nás dlouhá cesta do Lakhiri. Cesta, jak bylo vidět, procházela několika vesničkami (Zhabeshi – Chvabiani – Cholasi – Zhamushi – Lakhiri) až do Lakhiri, kam jsme měli namířeno. Vesnicí Chvabiani jsme prošli bez zastavení a vydali se pomalu vzhůru přes Zhamushi k Lakhiri. Lakhiri měla být nejzachovalejší a nejoriginálnější vesnice Svanetie. Vesnici jsme si prohlédli a jdeme dál.

Procházíme přes horská sedla. Všude kolem krásná krajina, louky plné různých květin. Každá louka byla jak nádherná botanická zahrada. Po krátké chvíli jsme narazili na louku plnou květin s výhledem na pohoří, kde jsme se rozhodli utábořit. Byli jsme na nejvyšším bodě dnešního dne, cca v 1900 metrech. Stavíme stany (dnes budeme spát na peřince) a rozděláváme oheň.

8. den 20.6. pátek - sestup do Mestie

Ráno rozděláváme oheň a ohříváme vodu na snídani, čaj a kávu. Po snídani balíme stany, hasíme oheň a kolem 10 hodiny vyrážíme směr Mestie. Čím jsme blíže k Mestii, tím více je cesta už poměrně nezajímavá. Nejsou tu takové nádherné scenérie a výhledy, které máme ještě v živé paměti. Do Mestie přicházíme v 11:15 hodin, vyjdeme na hlavní silnici, kousek od Kristinina domu. Bereme si naše uschované věci, které jsme na trek nepotřebovali a jdeme do našich pokojů.

Následuje sprcha, oběd a odpočinek. Ve 14:00 hodin jdeme všichni společně do města. V bance si měníme peníze. Já jsem vyměnil 50 Euro (100 Euro = 236,30 GEL). Znovu jsme navštívili informační středisko a bereme si nové mapky, které při naší poslední návštěvě nebyly k dispozici. Opět jsme se zastavili v restauraci na náměstíčku. Dal jsem si kávu Latté, ostatní kávu a pivo. Pak se vracíme. Na dnešek pro nás Larisa připravila večeři, prý se máme na co těšit.

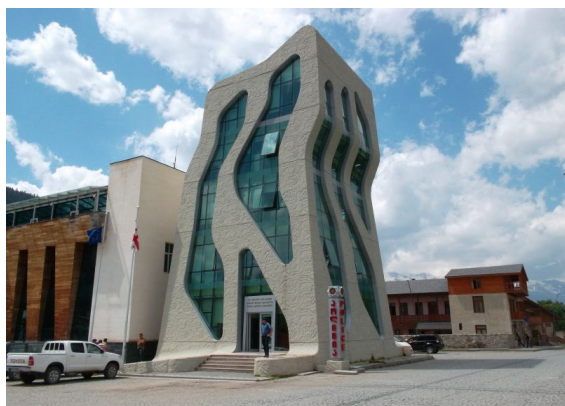
Dle plánu v 19 hodin jdeme na večeři. Přicházíme, poprvé, do jídelny, která se nachází v přízemí pod našimi pokoji. Na stolech je již prostřeno. Polévka, pečené kuře, zeleninový salát, plněné papriky, sýr, chača-puri, chléb, buchty a

čaj. Tak jsme se na to hned vrhli. Po večeři, s plnými břichy, funíme a sedíme na verandě a povídáme si. Postupně každý odpadááme a jdeme spát.

9. den 21.6. sobota - prohlídka Mestie, gografického muzea, výstup na jezera

Naše skupina se rozděluje na dvě části. První zůstává v Mestii a má v plánu prohlídku geografického muzea. Druhá jde k jezerům Korduli Lakes. Cesta skoro na celý den a velké převýšení na poměrně krátké vzdálenosti (z 1400 na 2400 m n. m).

V 18 hodin všichni chlapi odcházíme na večeři na domluvenou rybu. Dáváme si 2kg smažených ryb (1 kg za 15 Lari) se salátem a chlebem. Ryba byla výborná! Po vynikající večeři jsme se vydali zpět do hostelu a odpočíváme. Zítra brzy vstáváme, protože odjíždíme do Kutaisi a pak do Vardzie.

10. den 22.6. neděle - cesta z Mestie do Kutaisi a pak Vardzie

Vstáváme v 5:30 hodin. V 6:00 hodin odjíždíme maršrutkou z Mestie do Vardzie. V Kutaisi jsme asi v 9:45 hodin, kde budeme přestupovat na jinou maršrutku. V 11:20 nám jede další maršrutka do Akhaltsikhe za 12 Lari (přestupní stanice na cestě do Vardzie). Máme hodinu čas a rozcházíme se na drobné nákupy. Vracíme se k maršrutce a v 11:25 hodin vyjíždíme.

Maršrutka je plná. Řidič jede jako blázen, předjíždí na plné čáře, pořád troubí a ještě u toho telefonuje. Za jízdy se ještě modlí! Na cestě, jako obvykle, plno krav. Jsou všude bez ohledu na dopravu. Také na to upozorňují dopravní značky. V 15 hodin jsme v Akhaltsikhe, kde máme přesezat do další maršrutky. Máme opět asi hodinu čas, jdeme si prohlédnout hrad Rabati, který je hned ve středu města. Hrad je po rekonstrukci a vypadá úžasně.

V 16 hodin vyjíždíme a v 17:15 jsme ve Vardzii. Utábořili jsme se v kempu u řeky Mtkvari. Cena za jeden stan (rusky palatka) je 5 Lari. V kempu je k dispozici restaurace, ohniště, voda a šílený záchod (spíš šíleně po...). Blízko skalního města mají být lázně s horkým pramenem, tak je jdeme hledat. Lázně jsme nakonec našli ve staré chatrči. Vstupné je 3 lari na osobu na 30 minut. Lázně hrůza, ale i tak jdeme do toho a hezky bez plavek. Pramen je opravdu horký (ke 40°C) a moc si to užíváme! Zítra ráno v 8 hodin plánujeme navštívit skalní město a v 13:30 hodin odjezd maršrutkou do Bakuriani, kde je úzkokolejka.

11. den 23.6. pondělí - prohlídka skalního města ve Vardzii, cesta do Bakuriani

Po snídani, dle plánu v 8 hodin vstupujeme do skalního města, ve kterém ještě dodnes žijí mniši. Vstupné je 3 lari za dospělou osobu. Jsme tu první návštěvníci. Skalní město jsme si prohlédli vcelku rychle. Všechny jeskyně jsou si podobné. Ve skalním městě je i zvonice a kostel. Část města, kterou obývají mniši, je pro návštěvníky uzavřena. Shodli jsme se na tom, že nejlepší pohled na skalní město je z příjezdové silnice. Prohlídku jsme skončili asi v 9:45 hodin.

Když vycházíme ze skalního města, tak u kasy vidíme maršrutku. Jdeme k ní a ptáme se řidiče, zda by nás vzal do Borjomi. Odpověď zněla ano. Dohodli jsme se na ceně 7 Lari za osobu. Rychle balíme a v 10:15 už sedíme v maršrutce. V Borjomi jsme asi v 11:15 hodin, kde přesedáme na maršrutku do Bakuriani za 3 Lari.

Jsme v Bakuriani, vystupujeme a jdeme hledat nádraží, ze kterého vyjíždí úzkokolejka zpět do Borjomi. Nádraží bylo asi 750 metrů daleko a bez problému jsme ho našli. Na nádraží stála vlaková souprava s pomalovanou lokomotivou. Při focení jsme zjistili, že lokomotiva byla vyrobena v Československu v Dubnici nad Váhom v roce 1966. Zjišťujeme, v kolik hodin ráno vyjíždí a kolik stojí jízdenka. Cena jízdenky je 1 lari v druhé třídě, vyjíždí v 10 hodin a jede asi 75 minut do Borjomi.

Ve vesnici jsme si zajistili ubytování. Dohodli jsme se, že každý dáme 10 lari. Po ubytování následuje prohlídka městečka, pak jsme se šli projít a zašli do lesa, kde jsme nasbírali houby. Večer si v kuchyňce vaříme houbovou polévku a smaženici.

12. den 24.6. úterý - cesta úzkokolejkou do Borjomi, z Borjomi do Batumi, prohlídka Batumi

V 9:45 jsme všichni na nádraží a v 10:00 hodin vyjíždíme úzkokolejkou směr Borjomi. Vláček jede velmi pomalu a cesta vede z větší části lesem, takže výhled z vlaku žádná sláva. Vlák jede tak pomalu, že je vidět také mnoho hub a kolikrát stačilo jen z vagonu natáhnout ruku a sbírat je. Nebo z prvního vagonu vystoupit, natrhat houby a

druhým, posledním vagónem v klidu nastoupit zpět. Cesta trvá 2,5 hodiny.

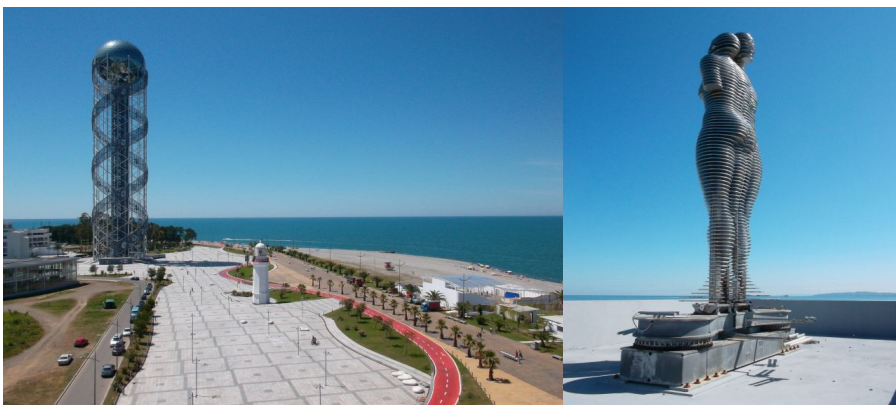

Ve 12:25 jsme na nádraží v Borjomi. Vyrážíme na další maršrutku do Batumi. Za mostem přes řeku Mktvari na křižovatce se rozhodujeme, zda doleva na maršrutkoviště nebo doprava na zastávku, kde již stojí nějací lidé. Vzápětí u nás zastavuje maršrutka. Máme opět štěstí. Maršrutka jede do Batumi a je v ní pro nás místo. Nakládáme batohy, nasedáme a zase jedeme dál. Čeká nás dlouhá cesta. Už jsme zažili nějaké to cestování, ale co předváděl řidič této maršrutky bylo dost i pro otrlé! Řidič jede jako blázen, předjíždí na plné čáře a ještě na horizontu před zatáčkou! A zase se za jízdy modlí.

V 17:15 hodin přijíždíme do přímořského města Batumi. Zastavujeme na stanovišti maršrutek a taxiků. Už se po nás vrhají hladoví taxikáři. Taxi nechceme a přemluvili jsme maršrutkáře na odvoz přímo do hostelu. Po ubytování odcházíme na prohlídku centra.

Do města jdeme přes promenádu u pláže, kde je plno stánků se suvenýry. Samé kýče a nehorázné ceny. Je jasno a na obzoru je nádherný západ slunce. Blížíme se pomalu k parku, který je po pravé straně promenády. V centru parku nalézáme informační centrum, kde si bereme informační letáčky a mapku města. Jdeme dále a fotíme Písmenkovou věž, Ruské kolo, sochu lásky Ali & Nino, která se otáčí. Vracíme se do hotelu přes historické centrum. Jdeme přes náměstí kde je socha Medey se zlatým rounem. Do hotelu přicházíme už za tmy kolem 21:30 hodiny.

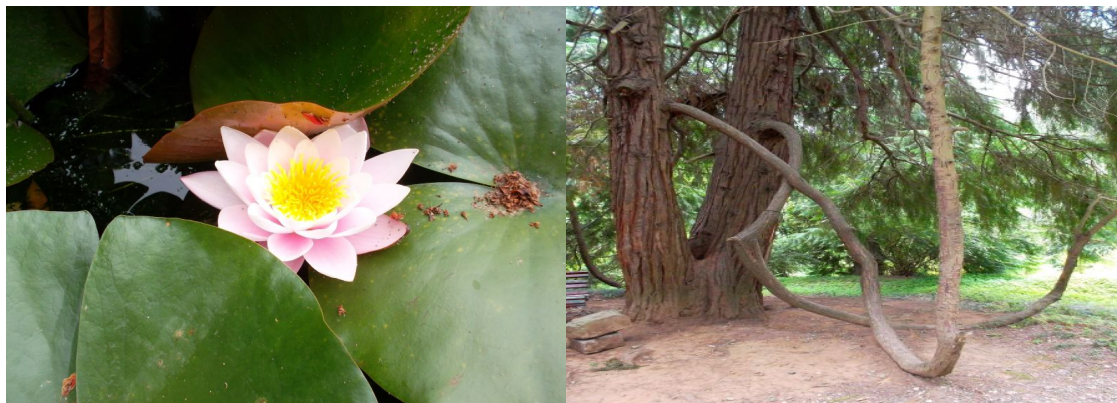

13. den 25.6. středa - prohlídka Batumi a botanické zahrady

Po snídani jdeme všichni do botanické zahrady. V informačním letáku je uvedeno, že tam jede autobus číslo 13 a

tak jdeme pěšky do centra a hledáme zastávku autobusu č. 13. Přicházíme na místo, kde by měla být podle mapky zastávka, ale autobus č. 13 zde nejede. Ptáme se a od místního se dozvídáme, že tam jede maršrutka č. 31 za 0,60 - 0,70 lari, která jede kolem zastávky, na které stojíme. Po chvíli maršrutka přijíždí a jedeme.

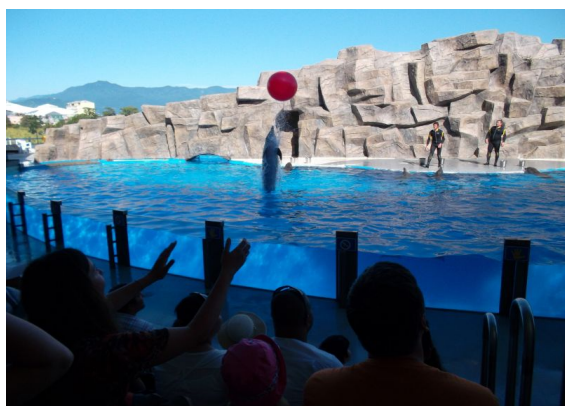
Asi po 20 minutách jízdy centrem města jsme u botanické zahrady. Jdeme k pokladně a kupujeme vstupenku (8 Lari). Botanická zahrada je poměrně velká a rozdělená podle geografických oblastí. Z větší části ji tvoří jen stromy. Něco po 13:30 hodině jsme s prohlídkou skončili. Ve stánku vedle parkoviště se občerstvujeme.

Ve 14:30 odjíždíme maršrutkou č. 31 zpět do města. Vystupujeme poblíž přístavu a kolem pláže se vracíme do hostelu. V hostelu jsme asi v 16 hodin. Dohodli jsme se, že večer se půjdeme podívat na Tančící fontánu. Do té doby rozchod. Po 20:30 hodině jdeme všichni společně k fontáně. Jdeme přes promenádu u pláže, která večer ožívá plným životem. Jsou tu snad stovky lidí a hlavně je slyšet ruština. Je krásný západ slunce. Přicházíme k místu, kde by měla být Tančící fontána. Ve 21 hodin začíná show. Je to hezké a účast je překvapující, dostavilo se poměrně hodně lidí.

14. den 26.6. čtvrtek - prohlídka Batumi a delfinária

Dnes ráno na obloze ani mráček. Část skupiny jde na pláž koupat se do moře a část na prohlídku města. Mám spálené nohy a ruce ještě z hor a proto jsem se rozhodl dnes slunci vyhýbat. V 16:30 odcházím s Františkem do delfinária. Večer se ještě jdeme podívat po nějakých suvenýrech. Všichni společně večer sedíme na dvorku a povídáme si. Pak postupně odcházíme na pokoje a zaléháme. Zítra se vracíme do Kutaisi.

15. den 27.6. pátek - návrat do Kutaisi

Dnes se vracíme do Kutaisi, odkud druhý den brzy ráno odlétáme. Celé dopoledne máme ještě čas, maršrutka je objednána až na 14 hodinu. Všichni odcházíme do města utratit poslední Lari. Poptávka je hlavně po "Gruziňáku". Maršrutka přijíždí přesně ve 14 hodin. Nakládáme batohy a hned odjíždíme do Kutaisi. Cesta byla poměrně klidná, ale neustále nás překvapovalo chování řidičů na silnicích. Stáli jsme na železničním přejezdu, úzká silnice, závory dole. Projíždí vlak a v tu chvíli se vedle nás začnou řadit auta, aby nás co nejdříve předjela. To, že na druhé straně přejezdu neměli místo, je nezajímalo. Prostě hodily myšku a tím to pro ně zhaslo.

V Kutaisi jsme v 16:45 hodin a jsme ve stejném hostelu na Solomon street 14. Sedíme na verandě hostelu a povídáme si (káva, čaj, polévka). Zítra ráno letadlo odlétá v 6:15 a na letišti musíme být dvě hodiny před odletem. Budíka máme na 3:50 hodin.

16. den 28.6. sobota - letíme domů, cesta z Katovic

Ráno vstáváme na budík ve 3:50 hodin, většina z nás toho moc nenaspala. Maršrutka nás podle plánu ve 4:00 odváží na letiště. Projíždíme Kutaisi, které ještě spí. Přijíždíme na letiště a v hale už je poměrně dost cestujících, kteří čekají na stejné letadlo do Katovic. Žádný jiný let tam nebyl. Odbavujeme se a asi v 5.45 jsme seděli v letadle. Čekaly nás tři hodiny letu. Po přistání si hodinky posunujeme o -2 hodiny, tedy na 7:10 hod. Prošli jsme celnicí a jdeme pro batohy. Pak se postupně scházíme u aut na parkovišti. Rozloučili jsme se a ve stejném složení nasedáme aut a vyjíždíme domů, směr Ústí nad Labem přes Wrocław a Drážďany. U Wrocławu jsme projeli mýtnou branou, zaplatili jsme mýtný poplatek. Ve 13:20 hodin jsem byl doma.

Závěr

Prožil jsem naprosto skvělou dovolenou s úžasnými lidmi v nádherném prostředí vysokých hor Kavkazu. Ačkoli jsem byl v sestavě druhý nejmladší, nestačil jsem žasnout před výkony mých starších kolegů. Bylo vidět, že to jsou zkušení cestovatelé, které takovéto cestování ohromně baví. Už teď se těším na další výpravu.

No a na kolik to vyšlo? Záloha 6 000,- na letenky a zálohy na rezervaci za ubytování. Měl jsem s sebou 350 Euro. Vystačil jsem s 200 Euro. Takže suma sumárum skvělá dovolená, při které jsem křížem krážem procestoval Gruzii za nějakých 11 400,-Kč.

Na tento článek navazuje [fotogalerie](#), kde si můžete prohlédnout 187 fotografií, mapy a další materiály.

Nyní již vím, že další výprava bude do Turecka. Přípravy jsou již v plném proudu.

Autor: [admin](#) • Vydáno: 22.2.2015 10:00 • Přečteno: 14937x